

Internationale Kunstcampus

2009-2010 BLAUWEZAAL

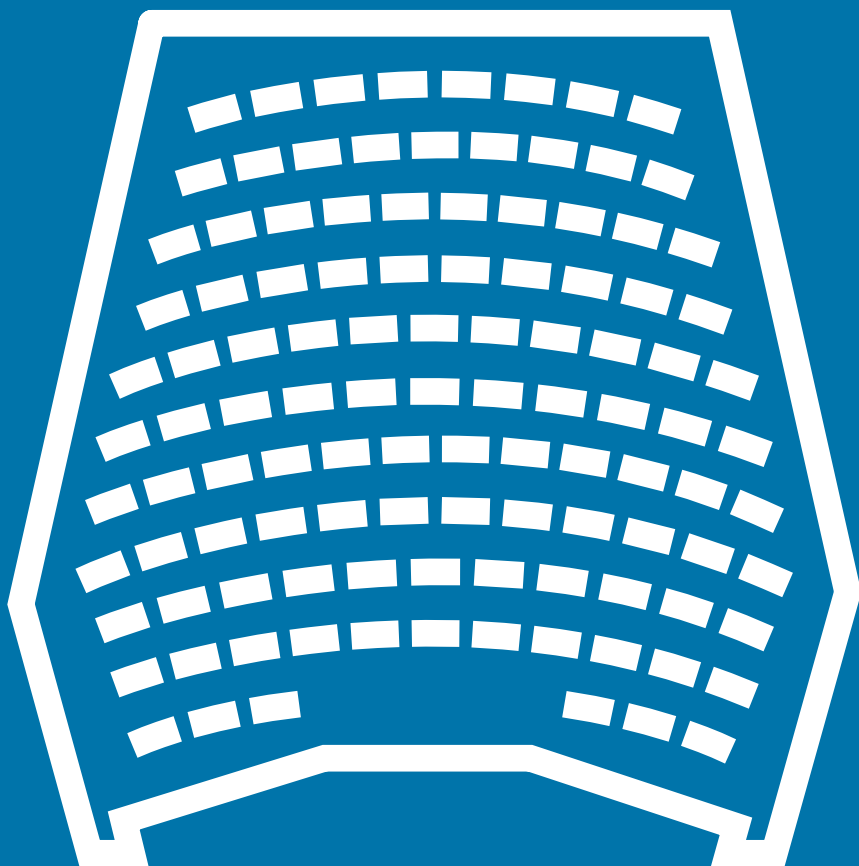
**CHAMP D'ACTION
DE SCHELDEZONEN**

OLV. ERIK MAST

SJOW

OLV. ERWIN ROBBENS

ZA 15 MEI 2010

2009-2010 AMATEUR/PROFESSIONAL

BRASS BAND WILLEBROEK
& BRUSSELS JAZZ ORCHESTRA
OLV. FRANS VIOLET
ZA 26 SEP 2009

RE-MIX ORCHESTRA
OLV. PAUL GRIFFITHS
ZO 15 NOV 2009

ARANIS
& SYMFONISCH JEUGDORKEST EDEGEM
OLV. MICHEL DELANGHE
ZA 27 MRT 2010

**CHAMP D'ACTION
& DE SCHELDEZONEN OLV. ERIK MAST
& SJOW OLV. ERWIN ROBBENS
ZA 15 MEI 2010**

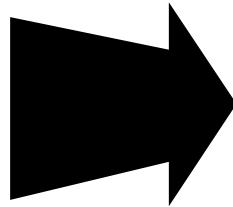
inleiding **Dirk Moelants / 19.15 uur / foyer de kunsthaven**

begin **20.00 uur**

pauze omstreeks **20.45 uur**

einde omstreeks **21.55 uur**

teksten programmaboekje **Dirk Moelants**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

DE SCHELDEZONEN OLV. ERIK MAST SJOW OLV. ERWIN ROBBENS CHAMP D'ACTION

STEFAN PRINS laptop
PIETER MATTHYNSSENS cello en voorbereiding strijkers
BRUNO NELISSEN gitaar en voorbereiding gitaristen
ELCO BLIJWEERT gitaar THOMAS MOORE trombone
JEROEN STEVENS drums ROEL DAS elektronica
SERGE VERSTOCKT elektronica

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

foyer de kunsthaven

enkel open bij avondvoorstellingen in rode en/of blauwe zaal
open vanaf 18.40 uur
kleine koude of warme gerechten te bestellen vóór 19.20 uur
broodjes tot net vóór aanvang van de voorstellingen en tijdens pauzes

Hotel Ramada Plaza Antwerp (Desguinlei 94, achterzijde torengedouw ING)

- ▶ Restaurant HUGO's at Ramada Plaza Antwerp
open van 18.30 tot 22.30 uur
- ▶ Gozo-bar
open van 10 uur tot 1 uur, uitgebreide snacks tot 23 uur
deSingelaanbod: tweede drankje gratis bij afgifte van uw toegangsticket

Reclamepanelen omringen de bouwwerf van deSingel. De plaatsing van deze
panelen levert extra middelen op om de bouwkosten te financieren. De toelating voor
het plaatsen van de advertentiepanelen geldt voor de periode van de bouwwerken.
Wij hopen op uw begrip.

DEEL 1 : SJOW & STEFAN PRINS

Jay Chattaway (*1946) Electric Lady

Jay Chattaway Captain Video

Stefan Prins (*1979) Plug 'n Play

(concerto voor laptop en ensemble, wereldcreatie)

Stefan Rabe Mambo N° 5

Jorge Ben (*1942) Mas que nada (arr. Mark Taylor)

The Pointer Sisters I'm so excited

pauze

DEEL 2 : DE SCHELDEZONEN & CHAMP D'ACTION

Johan de Meij (*1953) The Wind in The Willows

Serge Verstockt (*1957) Ein Marsch Kein Marsch (wereldcreatie)

Meredith Wilson (1902-1984) Seventy-Six Trombones
(arr. Naohiro Iwai)

SJOW EN DE SCHELDEZONEN ONTMOETEN CHAMP D'ACTION

De eerste helft van dit programma staat SJOW centraal. SJOW is de 'jeugdafdeling' van de ScheldeZonen en staat onder leiding van Erwin Robbens. Zij voeren de wereldpremière uit van 'Plug 'n Play' van Stefan Prins, samen met de componist als 'laptop-solist'. Daarnaast spelen ze een aantal populaire werken voor concertband. Zij beginnen met twee werken van **Jay Chattaway**, '**Electric Lady**' en '**Captain Video**'. Jay Chattaway (°1946) is een Amerikaans componist van muziek voor films en televisieseries, die vooral bekend is door zijn soundtracks voor de tv-reeks 'Star Trek'. Daarmee werd hij vijf maal genomineerd voor een Emmy Award, en won die ook één keer, in 2001, voor zijn muziek bij de finale aflevering van de reeks 'Star Trek: Voyager'. De andere drie werken die SJOW zal brengen klinken de meeste onder jullie waarschijnlijk bekend in de oren. '**Mambo n°5**', oorspronkelijk van de Cubaanse 'King of Mambo' Pérez Prado (1916-1989), werd in 1999 een wereldhit in de versie van Lou Bega. Hier wordt het gebracht in een versie van de bekende arrangeur Stefan Rabe. '**Mas que Nada**' is een klassieker uit het Braziliaanse populaire repertoire van de hand van Jorge Ben Jor (°1942). Hij bracht het zelf uit in 1963, maar het nummer werd vooral bekend in de versie van Sérgio Mendes uit 1966. Deze laatste bracht vijf jaar geleden het nummer opnieuw uit, dit keer in samenwerking met de Amerikaanse hip-hop groep Black-eyed peas en scoorde daarmee opnieuw een grote hit in Europa. Hier wordt het gebracht in een arrangement van Mark Taylor. Ten slotte is er '**I'm so excited**', een nummer van de zusjes Anita, June en Ruth Pointer, beter bekend als de Pointer Sisters. Het nummer verscheen voor het eerst op hun album 'So Excited!' in 1982, en werd twee jaar later opnieuw uitgebracht. Het werd geselecteerd voor '365 songs of the century' door de Recording Industry Association of America en duikt geregeld op in films, series en reclamespots.

Stefan Prins (°1979) werkt als componist en live electronics specialist vaak met het ensemble Champ d'Action. Hij begon piano te spelen op zijn zevende, maar koos uiteindelijk voor ingenieursstudies aan de VUB. Tijdens deze studie groeide zijn interesse voor het improviseren en componeren en nadat hij in 2002 afstudeerde als burgerlijk ingenieur

ging hij piano en compositie studeren aan het Antwerps conservatorium, waar hij vorig jaar zijn Master in de compositie behaalde bij Luc Van Hove. Daarnaast studeerde hij ook muziektechnologie bij Peter Swinnen aan het Brussels conservatorium en kon hij, dank zij een beurs van de Vlaamse gemeenschap, een jaar studeren aan de sonologieafdeling van het Koninklijk Conservatorium van Den Haag. De zoektocht naar nieuwe relaties tussen componist en uitvoerder, partituur en improvisatie, technologie en traditionele instrumenten,... is een centraal aspect van het werk van Prins. In **'Plug 'n Play'** gaat hij met zijn laptop de confrontatie aan met de instrumenten van Sjow en zoekt hierbij naar een hybride klankwereld, waarin de grenzen tussen akoestische geluiden en elektronica vervagen. De titel van het werk verwijst naar het gebruik van de laptop computer: Je sluit de computer aan en je kan beginnen spelen met het geluid dat je binnen krijgt. In dit geval is dat de live uitgevoerde muziek die via een reeks microfoons opgenomen wordt. De computer kan dus elk moment samplen en het opgenomen geluid, al dan niet getransformeerd, opnieuw de zaal insturen. Stefan Prins gebruikt hiervoor een zeer intuïtieve interface, wat de interactie dan weer een improvisatorisch karakter geeft. Het zoeken naar hybride klanken zien we niet enkel in het gebruik van live sampling, maar ook in het voorschrijven van speciale instrumentale technieken. Zo gebruiken de instrumentalisten elektronische elementen zoals kleine megafoontjes, en bewerken de gitaristen hun snaren met handventilatoren of met hun versterkingskabels. Daarnaast worden ook hulpmiddelen als aluminium pizzabodems of piepschuim ingezet om de instrumentale klanken een 'elektronische kleur' te geven. Het geheel is opgebouwd uit korte, vaak contrasterende, deeltjes van 12 seconden tot één minuut lang. Dit geeft het werk een erg energetisch karakter, met de vaart van een cartoon.

De tweede helft van het concert wordt gevuld door de Scheldezones onder leiding van Erik Mast. Ook zij gaan de confrontatie aan met de wereld van Champ d'Action, en dit in een compositie van Serge Verstockt, 'Ein Marsch Kein Marsch'. Daarnaast brengen zij nog twee werken uit hun eigen repertoire. 'Seventy-Six Trombones' van Robert Wilson en 'The wind in the willows' van Johan de Meij.

De Nederlandse componist en trombonist **Johan de Meij** (*1953) brak door met zijn Eerste symfonie 'The lord of the rings' (1988), gebaseerd op het boek van Tolkien, een werk dat ondertussen meer dan twintig keer op CD werd uitgebracht en waarvoor hij in 1989 de Sudler Composition Award kreeg. Verder kreeg hij vooral bekendheid dankzij grootschalige werken voor (harmonie)orkest zoals de Tweede symfonie 'The big apple', het tromboneconcert 'T-Bone concerto', het celloconcert 'Casanova' en de Derde symfonie 'Planet earth'. Als trombonist speelde hij bij de belang-

rijkste Nederlandse orkesten en ensembles en hij is ook een veelgevraagd dirigent en arrangeur. **'The wind in the willows'** uit 2002 is eveneens een werk voor groot harmonieorkest. De componist vertrok van het gelijknamige kinderboek van de Britse auteur Kenneth Grahame (1859-1932), een bundel verhalen die hij schreef om voor te lezen aan zijn zoontje Alistair en die een sfeer van gezelligheid en levensvreugde uitstralen. De verhalen draaien rond een rat, een mol, een das en een pad die avonturen beleven op het idyllische platteland. De Meij's werk is opgebouwd uit vier delen die overeenkomen met scènes uit het boek: 1. De rivier: de levensader van het woongebied van de dieren en regelmatig toneel van gezellige boottochtjes en picknicks; 2. Ratje en Mol: een voorstelling twee onafscheidelijke vrienden met contrasterende karakters, de slimme, energieke Rat en de melancholische twijfelaar Mol; 3. Meneer Pad: deze eigenwijze figuur raakt steeds verzeild in hachelijke situaties, vooral door zijn passie voor snelle (liefst gestolen) auto's; 4. De terugkeer van Ulysses: hierin wordt de herovering van het landgoed Paddenburg op de wezels en hermelijnen uit het Wilde Woud gevierd met een triomfantelijke optocht.

'Seventy-Six Trombones' is een stuk uit de bekende musical 'The music man' (1957) van de Amerikaanse componist, dirigent en fluitist **Robert Meredith Wilson** (1902-1984). Als fluitist speelde hij onder meer in de bekende band van John Sousa en in het New York Philharmonic Orchestra onder Arturo Toscanini. Hij schreef onder meer de muziek voor 'The great dictator' van Charlie Chaplin en voor een aantal musicals, waarvan 'The music man' de bekendste is. Deze voorstelling over een malafide muziekorganisator, waarvoor Wilson ook het script schreef, ging eind 1957 in première op Broadway, haalde er 1375 uitvoeringen en won vijf Tony awards. Het beeld van de 76 trombones (110 cornetten, meer dan duizend rietinstrumenten,...) worden gebruikt om de mensen een idee te geven van het gigantische orkest waar hun kinderen in zouden kunnen spelen,... mits de aanschaf van instrumenten en uniformen bij de 'Music Man'. In Wilsons geboortestad Mason City (Iowa) is er trouwens een gebouw dat men 'Music Man Square' gedoopt heeft, en waar 76 trombones aan het plafond opgehangen zijn als een eerbetoon aan dit werk. Een aantal highlights uit die musical bewerkte hij ook voor harmonieorkest. Vanavond wordt echter de bewerking van de Japanse componist-arrangeur Naohiro Iwai (*1923) gebracht, een man die een oeuvre van meer dan 5000 bewerkingen op zijn naam heeft en met name het spelen van populaire muziek door blaasorkesten wil promoten via zijn bewerkingen.

Serge Verstockt (*1957) is de oprichter en artistiek leider van Champ d'Action. Hij studeerde notenleer en klarinet aan de conservatoria van Brussel en Antwerpen, waar hij zich ook toelagde op geluidstechniek en elektronische klankmanipulatie. Hij zette zijn studies dan ook verder aan

het instituut voor sonologie in Utrecht bij Gottfried Michael Koenig, die hem wegwijs maakte in de mogelijkheden van de informatica. Sindsdien blijft Verstockt in zijn werk de evolutie in de technologie volgen, via het gebruik van bv. live-electronics of interactieve computernetwerken. Hij blijft ook zoeken naar nieuwe muzikale mogelijkheden, waarbij hij graag in dialoog treedt met elementen als de ruimte, nieuwe media en mensen uit andere muzikale stijlen, van free-jazz muzikanten tot human beat-boxers. Het werken met mensen van buiten de wereld van de hedendaagse klassieke muziek laat toe om de blik te verruimen, om elementen te integreren die binnen het idioom gewoonlijk 'not done' zijn. Verstockt was dan ook enthousiast toen deSingel hem vroeg een werk te maken voor de Scheldezonen. In **'Ein Marsch Kein Marsch'** vertrekt hij van het gegeven van de mars, een genre dat men onmiddellijk associeert met vrolijke fanfares en harmonieorkesten, maar dat anderzijds ook samenhangt met militairen en met de oorlog. Die dualiteit tussen amusement en foute ideologieën vormt de basis voor een compositie waarin de mars gedeconstrueerd wordt. Serge Verstockt gebruikt hiervoor drie elementen: de muzikanten van de Scheldezonen, die marsen spelen maar waarbij de anarchie uiteindelijk de overhand neemt en de dirigent de strijd voor orde moet opgeven; drie muzikanten van Champ d'Action die daar elektrische gitaar, trombone en slagwerk aan toevoegen inclusief live electronics; en al dan niet getransformeerde samples van marsen die door de componist zelf getriggerd worden. Hierbij divers materiaal: (gezongen) Duitse marsen uit de tweede wereldoorlog, waarover Verstockt zijn grootvader hoorde spreken, Russische marsen, opnames uit Binche of van de treurmarsen die klinken tijdens de 'Semana Santa' in Zuid-Spanje. De componist laat het werk eindigen in een soort van muzikale Mexican wave, waarbij het volstrekt onduidelijk wordt wie nu eigenlijk de controle heeft over wie....

Repetitie Champ D' Action & De Scheldezonen, woensdag 5 mei 2010 © Rudi Wilderjans

Champ d'Action

Champ d'Action werd in 1988 door componist Serge Verstockt opgericht. Op dat moment kwam de hedendaagse muziek in de Vlaamse concertzalen weinig aan bod, de muziek van Vlaamse componisten - zoals de internationaal gewaardeerde Karel Goeyvaerts - werd in eigen land zelden uitgevoerd. Daardoor had Champ d'Action de eerste jaren een echte pioniersfunctie. Sterke bindingen met de hedendaagse beeldende kunst in Vlaanderen zorgden ervoor dat Champ d'Action zich vrijwel onmiddellijk wist in te bedden in het brede veld van de hedendaagse kunst. Dat heeft ertoe geleid dat Champ d'Action ondertussen structureel samenwerkt met MuHKA (Museum voor Hedendaagse Kunst Antwerpen) en regelmatig projecten opzet die een link leggen tussen beeldende kunst, multimedia en muziek. Enkele hoogtepunten van de afgelopen jaren waren een samenwerking met Irvine Arditti (deSingel 2000), de uitvoering van het acht uur durende Heiliger Dankgesang- Kwartet van Dick Raaijmakers op het Holland Festival en de samenwerking van componist Serge Verstockt en architect Werner Vandermeersch die resulteerde in tien openluchtvoorstellingen van 'Screens' tijdens de Zomer van Antwerpen. 'Screens' werd in 2002 in een gereviseerde versie vertolkt in het Concertgebouw in Brugge in het kader van Format in Brugge 2002. In 2004 schreef Champ d'Action een nieuw elektronisch programma voor de uitvoering van 'Quando Stanno Morendo, diario Polacco 2' van Luigi Nono en bracht dit werk samen met Josse De Pauw, die zelf een Nederlandse bewerking van de teksten maakte. In datzelfde jaar bereikte Champ d'Action een breed publiek met zijn 'Klokkenproject', een werk van Serge Verstockt voor stadsbeiaarden, dat te horen was op de Grote Markt in Antwerpen. Opvallende projecten in 2005 waren onder meer het 'Groot Minimal Project' in het kader van het Klarafestival in samenwerking met Collegium Vocale en een 'Minimal Project' in samenwerking met Slagwerkgroep Den Haag. In het najaar 2006 bracht Champ d'Action een concert met Vlaamse creaties in het Wien Modern Festival, verschillende uitvoeringen van 'Hallucination City' van Glenn Branca en een integrale uitvoering van de opera 'Hildegard' in Musica Sacra. Naast de structurele samenwerking met partners als MuHKA, Slagwerkgroep den Haag en choreograaf Marc Vanrunxt, werd Champ d'Action vanaf het seizoen 2006-2007 'ensemble in residentie' in deSingel in Antwerpen. Samen met het internationaal Kunstencentrum en het Conservatorium van Antwerpen werkte het ensemble een ambitieus participatieproject uit rond uitvoeringspraktijk, compositie en gebruik van elektronica in de hedendaagse muziek. Centrale gast in dit Laboratoriumproject was de legendarische Sloveense componist Vinko Globokar die ook zelf de workshops voor het slotconcert leidde. In ditzelfde kader werd eveneens samengewerkt met de Britse componist Richard Barrett. In augustus 2007 was Champ d'Action voor het eerst te gast op de Salzburger Festspiele en de Ruhr Triënnale met 'Requiem für eine Metamorphose' van

Jan Fabre en Troubleyn, een stuk waarvoor Serge Verstockt de muziek verzorgde. In het najaar 2007 stond een coproductie met Slagwerkgroep Den Haag op het programma met 3 creaties van de Russische componist Dmitri Kourliandsky, de Nederlands-Cypriotische Yannis Kyriakides en van Serge Verstockt, die het pamfletstuk 'DRIE', dat ook na de succesvolle première tijdens het festival Music@venture een eigen leven ging leiden, schreef. In het voorjaar 2008 bracht Champ d'Action het semi-scenische project 'POWER FLOWER' en het project CRITICAL BAND' in samenwerking met Blindman. Het totaalconcept van deze projecten geeft een duidelijk beeld van waar het ensemble naartoe evolueert. Een ander dergelijk project was 'VOIX INSTRUMENTALISEE', een multidisciplinaire voorstelling waarvoor Serge Verstockt musici en zangers met heel verscheiden achtergronden samenbracht. Champ d'Action stond in 2009 regelmatig op buitenlandse podia. In maart 2009 ging het ensemble met 2 verschillende projecten naar Spanje voor 3 concerten. Later op het seizoen bracht Champ d'Action hulde aan Karel Goeyvaerts in het Holland Festival én het nieuwe muziektheaterfestival van de Vlaamse Opera, deSingel en Transparant. In het najaar trok het gezelschap met het dubbelportret Mauro Lanza/ Raphael Cendo naar het festival Musica in Strassbourg. In het najaar 2009 organiseerde Champ d'Action een concertreeks ter ere van Luc Brewaeys' 50e verjaardag. Van de uitvoering in Amuz verscheen recent een opname op het label E'tcetera. In de toekomst wordt de residentie in deSingel verdergezet en de samenwerkingen met jonge ensembles zoals Zwerm en Collectief Réflexible, MuHKA, ea. geïntensifieerd. Enkele belangrijke toekomstprojecten zijn een portretconcert rond de Pools-Amerikaanse componist Frederic Rzewski, een nieuwe editie van Laboratorium ism. deSingel en het Koninklijk Conservatorium Antwerpen, een voorstelling rond 'Ergodos' (de eerste computermuziek) van James Tenney ea. www.champdaction.be

Concertband De Scheldezones

Op 3 mei 1868 werd in Hoboken de zangkring De Scheldezones opgericht als afsplitsing van de harmonie St-Cecilia omdat de katholieken vonden dat de harmonie te liberaal werd. Het werd een zangkring omdat de liberale vereniging de instrumenten bezat. Twee jaar later werd de Fanfaremaatschappij De Scheldezones opgericht. In 1896 werd, na aankoop van enkele klarinetten, de fanfare omgevormd tot harmonie. Graaf Ludovic Moretus de Boechout, op dat moment erevoorzitter, schonk bij deze gelegenheid aan de harmonie een standaard in groen fluweel. De overhandiging ervan ging met grote feestelijkheden gepaard, waaraan ook de bevriende muziekverenigingen St-Bavo en Concordia van Wilrijk, St-Catherina van Antwerpen-Kiel en de Xaverianen van Hemiksem deelnamen. Het muzikale peil steeg snel. De muzikale activiteit bestond voornamelijk uit muzikale uitstappen waarbij de nodige herbergen (eigendom van erele-

den) moesten bezocht worden. Er werd ook meer en meer deelgenomen aan festivals in het Antwerpse en het Waasland. In november 1920 werd de harmonie benoemd tot "koninklijke" harmonie ter gelegenheid van haar 50-jarig bestaan. In 1924 behaalde de harmonie eerste prijzen in eerste categorie in Mechelen en Neerpelt. Op 6 juni 1938 werd deelgenomen aan een wedstrijd, georganiseerd door Fedekam te Oostmalle in de reeks uitmuntendheid, waar de harmonie drie eerste prijzen behaalde: concertmuziek, marsen en dirigent. Tijdens de tweede wereldoorlog lagen de activiteiten van de vereniging stil. Met enige jaren vertraging werd het 75-jarig bestaan gevierd in 1948. De feestelijkheden werden over zeven verschillende dagen gespreid. Helaas ging het daarna achteruit met de vereniging tot 1956. Op dat moment nam pastoor Poppe het initiatief om de zieltogende Scheldezones nieuw leven in te blazen. Met een nieuwe bestuursploeg en een nieuwe dirigent, Jos Simons, was de heropstanding ingezet. Er werd opnieuw gerecruteerd en er werden muzieklessen gegeven om jongeren aan te trekken. Dirigent Jos Simons had de visie dat het muziekrepertorium moest aangepast worden aan de jongeren, dat de samenstelling van het orkest moest aangepast worden, en dat er meer oog moest zijn voor het showelement. Zijn groot voorbeeld waren de Amerikaanse collegebands. Door deel te nemen aan allerhande toernooien werd een echte competitiegeest aangekweekt. Van 1961 tot 1964 stootten De Scheldezones van derde afdeling door naar ereafdeling, en in 1967 werd de superieure afdeling bereikt. De nieuwe stijl werd ook in een naamsverandering vastgelegd: de "Katholieke Koninklijke Harmonie De Scheldezones" werd "Concertband De Scheldezones". Gedurende de jaren '70 werd de Concertband als het beste harmonieorkest van Vlaanderen beschouwd. In mei 1990 werd het dirigeerstokje overgenomen door Dirk De Caluwé, professioneel muzikant, docent HaFaBra-directie aan het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium van Antwerpen, solist bij het Filharmonisch Orkest van de VRT. Hij leidde de vereniging vol overgave en met enthousiasme gedurende 11 jaar. Onder zijn leiding speelde de concertband, samen met de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia uit Zele, verschillende jaren mee in het groots opgezette muziekspektakel Remuze in Zele. Het was ook in die periode dat Concertband De Scheldezones als eerste orkest de 11-juli-viering opluisterde in het Europees Parlement te Straatsburg. Sinds 20 mei 2001 dirigeert Erik Mast De Scheldezones. www.scheldezones-sjow.be

Erik Mast

Erik Mast (*1966) behaalt zijn einddiploma Trombone met grote onderscheiding en de regeringsmedaille in de klas van Bernard Versavel in 1985 en voltooit tevens succesvol zijn humaniorastudies aan het Koninklijk Atheneum van Hoboken. In datzelfde jaar wordt hij lid van Brass Band Terpsichore olv. Paul Anné, alsook van diverse orkesten in de lichte

muziek en kamermuziekensembles. Hij sleept er verschillende prijzen in de wacht zoals in 1986 de 1ste prijs notenleer, in 1988 de 1ste prijs bas-trombone en transpositie, in 1990 de 1ste prijs kamermuziek in de klas van Theo Mertens, en tenslotte in 1991 het Hoger Diploma bastrombone met grote onderscheiding. Van 1990 tot 1993 is Erik leraar koperinstrument, samenspel en kamermuziek in de muziekacademies van Beveren, Deurne en Berchem. Zijn professionele loopbaan neemt ook reeds aanvang in 1987 als vaste vervanger en freelance muzikant bij het Nationaal Orkest van België, de Filharmonie van Vlaanderen, het BRT Filharmonisch Orkest, de Koninklijke Muntscouwburg, het Rotterdams Filharmonisch Orkest, I Fiamminghi, de Nieuwe Muziekgroep, het Nieuw Belgische Kamerorkest enz. Vaste bastrombonist is hij bij het koperensemble Theo Mertens, het Gabrieli koperensemble, Trombonetrio Bucina en het BRT Filharmonisch Orkest. Sinds 1993 is Erik solist bastrombone bij de Vlaamse Opera, alsook nog steeds een veelgevraagd freelancer met als hoogtepunt in 1999 een concert met de London Philharmonic Orchestra. Naast klassieke muziek is hij geregeld bedrijvig in de jazzorkesten zoals: Boom Big Band, Concord Jazz Ensemble en andere. In de musicalwereld werkte hij mee aan "Les Misérables". Reeds van in zijn jeugdjaren ontpopt Mast zich als arrangeur en componist. Zijn werken worden gepubliceerd bij Beriato, OMP en Warwick Music England met CD-opnames door het harmonieorkest van het Vlaams Muziekconservatorium Antwerpen, de Koninklijke Harmonie "De Eendracht" Wommelgem en andere. Zo werd ondermeer zijn compositie "Capriccio voor Tuba" door de harmonie Sint-Cecilia uit Zele op cd opgenomen. Als arrangeur werkt hij in opdracht van Metropool Brass Band, uitgeverij Beriato, De Vlaamse Opera en het Kandinsky Strijkkwartet. Naast trombonist, arrangeur, componist begon ook de drang om te dirigeren de kop op te steken. Sinds 1990 was Erik dirigent van de Koninklijke Liberale Harmonie "De Vrede" te Aartselaar. Begin 2001 hoorde hij dat De Scheldezones op zoek waren naar een nieuwe dirigent. Vermits Mast op de hoogte was van de reputatie van de Concertband en het als een uitdaging beschouwde, stelde hij zich kandidaat. Naast deze activiteiten is Mast een veel gevraagd jurylid voor conservatoria en muziekacademies, alsook cd-opnameleider voor diverse ensembles en solisten. Zijn sterke dorst naar muzikale kennis en ontwikkelingsdrang is nog niet ten einde. Sinds enkele jaren legt Erik zich toe op het bespelen van exotische en etnische instrumenten zoals de didgiridoo en de typische Ierse instrumenten zoals tin whistle, low whistle, bodhran en uilleann pipes (Irish Bagpipes).

SJOW

SJOW is het jeugdorkest van de concertband De Scheldezones. Als je al een tijdje een instrument bespeelt maar je bent het beu om steeds alleen te spelen, dan is SJOW het orkest waar je moet zijn. Bij ons zijn alle instrumenten welkom, of je nu viool speelt of trombone, elektrische gitaar

of dwarsfluit. Twee jaar geleden nam SJOW voor het eerst deel aan het Europees Muziekfestival voor de Jeugd (EMJ) te Neerpelt. Toen behaalde ons orkest in de F-reeks (ensembles met vrije instrumentatie) een eerste prijs cum laude. Dit jaar traden de muzikanten van SJOW aan in de A-reeks (harmonie-orkesten, brass-bands en fanfares) waar ze er in slaagden voor het oog en het oor van een gerenommeerde jury hun muzikaal kunnen te bevestigen. Momenteel spelen er in SJOW een 35-tal muzikanten mee waarvan de leeftijd varieert van 12 tot 25 jaar. Wij repeteren elke woensdagavond van 18u30 tot 20u in het parochiecentrum Moretus (Berkenrodelei 32, 2660 Hoboken). Kom gerust eens een kijkje nemen tijdens één van onze repetities!

Erwin Robbens

Erwin Robbens speelde zijn eerste noten in de kelder van zijn grootvader en al gauw ging hij op zevenjarige leeftijd naar de muziekacademie te Merksem. Hij behaalde er diploma's notenleer, muziekgeschiedenis, geschreven harmonie, hoorn en althoorn. Op althoorn behaalde hij de regeringsmedaille met grootste onderscheiding. In de jaren tachtig speelde Erwin bij Brass Band Terpsichore olv. Paul Anné en later bij Brass Band Willebroek olv. Frans Violet. Bij Fedekam volgde hij een dirigentencursus bij o.a. Dirk De Caluwé, Jan Van der Roost, Jan Hadermann, Dirk Brossé en behaalde er het diploma hfabradirectie met de grootste onderscheiding. Verscheidene malen werkte hij samen met o.a. Stef Pillaert, Ben Haemhouts, Nick Ost, Joeri Briat... Momenteel dirigeert hij de Koninklijke Fanfare 'De Noorderzonen' Westmalle en het jeugdorkest SJOW te Hoboken. Met de Koninklijke Fanfare Verbroedering Putte-Grens behaalde Erwin in 2001 en 2005 de afdeling uitmuntendheid. Met de Koninklijke Fanfare 'De Noorderzonen' behaalde hij in 2006 de eerste afdeling. Met SJOW behaalde Erwin in 2007 en 2009 een eerste prijs cum laude op het EMJ te Neerpelt. Voor de rest maakt Erwin eigen bewerkingen vooral voor fanfare, zoals 'Rood' van John Ewbank, 'Scenes From A Royal Tapestry' van Stuart Johnson, 'Seville' van Eric Osterling, 'There You'll Be' van Diane Warren, 'Scheherazade' van Rimsky-Korsakov, 'One Life' van gebr. Paelinck, 'Selections From E.T.' van John Williams, 'Et Maintenant' van Gilbert Becaud en 'The Best Of Borsato' van John Ewbank.

BINNENKORT IN DESINGEL

ISM. DEFILHARMONIE

DEFILHARMONIE

OLV. YUTAKA SADO

KINDERKOOR VAN DE VLAAMSE OPERA & VLAAMS RADIO KOOR CHOEUR DE CHAMBRE DE NAMUR

SAMUEL PISAR spreker **KELLY NAISIEFF** sopraan

T TAKEMITSU Twill by twilight

B BRITTEN 'Four Sea Interludes' uit 'Peter Grimes', opus 33a

L BERNSTEIN Symfonie nr 3 'Kaddish'

Leonard Bernstein © Arthur Umboh-DG

VR 28 MEI 2010 / 20 UUR / BLAUWE ZAAL

INLEIDING Pauline Driesen / 19.15 uur / foyer de kunsthaven

€ 35, 30, 25 basis / € 30, 25, 20 -25/65+ / € 8 -19 jaar

2009-2010 architectuur theater dans muziek

ABO **TICKETS**

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen
ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

www.desingel.be
tickets@desingel.be
T +32 (0)3 248 28 28
F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

Haven van
Antwerpen

dS De
Standaard

Klara

Knack
weekblad
focus

hoofdsponsor

mediasponsors